Dimecres 14 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,1-7): I convocats els seus Dotze deixebles, els donà potestat sobre els esperits immunds, perquè els expulsessin, i perquè guarissin tota malaltia i tota dolença.

I els noms dels dotze apòstols són aquests: el primer Simó, l'anomenat Pere, i Andreu, el seu germà, Jaume el del Zebedeu i Joan, el seu germà, Felip i Bartomeu, Tomàs i Mateu, el publicà, Jaume el d'Alfeu i Tadeu, Simó el Zelador i Judes l'Iscariot, el qui el traí.

Aquests Dotze els envià Jesús i els donà instruccions, dient: «No aneu al camí dels gentils, ni entreu en les ciutats dels samaritans; sinó més aviat dirigiu-vos a les ovelles esgarriades de la casa d'Israel. I quan hi aneu, prediqueu, dient: «S'ha apropat el regne dels cels».

© Albada Editorial / evangeli.net

«I quan hi aneu, prediqueu, dient: 'S'ha apropat el regne dels cels'»

Mn. Fernando PERALES i Madueño
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens mostra Jesús enviant els seus deixebles en missió: «Aquests Dotze els envià Jesús i els donà instruccions» (Mt 10,5). Els dotze deixebles formen el "Col·legi Apostòlic", és a dir "missioner"; l'Església, en la seva peregrinació terrenal, és una comunitat missionera, puix té el seu origen en el compliment de la missió del Fill i de l'Esperit Sant segons els designis de Déu Pare. El mateix que Pere i els altres Apòstols constitueixen un sol Col·legi Apostòlic per institució del Senyor, així el Romà Pontífex, successor de Pere, i els Bisbes, successors dels Apòstols, formen un tot damunt el qual recau el deure d'anunciar l'Evangeli per tot arreu.

Entre els deixebles enviats en missió trobem aquells que tenen un lloc destacat, conferit pel Crist, i una major responsabilitat, com Pere; i uns altres com Tadeu, del qual gairebé no en tenim notícies; ara bé, els evangelis ens comuniquen la Bona Nova, no han estan fets per a satisfer la curiositat. Nosaltres, per la nostra banda, hem de pregar per tots els bisbes, pels cèlebres i pels no tan famosos, i viure en comunió amb ells: «Seguiu tots el bisbe, com Jesucrist el Pare, i el col·legi dels ancians com els Apòstols» (Sant Ignasi d'Antioquía). Jesús no cercava persones instruïdes, sinó simplement disponibles, capaces de

seguir-lo fins al final. Això m'ensenya que jo, com cristià, també he de sentir-me responsable d'una part de l'obra de la salvació de Jesús. ¿Allunyo el mal?, ¿ajudo els meus germans?

Com l'obra està als seus inicis, Jesús s'apressa a donar una consigna de limitació: «No aneu al camí dels gentils, ni entreu en les ciutats dels samaritans; sinó més aviat dirigiu-vos a les ovelles esgarriades de la casa d'Israel. I quan hi aneu, prediqueu, dient: 'S'ha apropat el regne dels cels'» (Mt 10,5-6). Avui cal fer el que es pugui, amb la certesa que Déu cridarà tots els pagans i samaritans en una altra fase del treball missioner.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El vostre baptisme ha de romandre com la vostra armadura, la fe com el casc, la caritat com una llança, la paciència com un arsenal de totes les armes» (Sant Ignasi d'Antioquia)

- «També nosaltres som enviats com a missatgers i testimonis de pau. Quanta necessitat té el món de nosaltres com a missatgers de pau!» (Francesc)

- «Els deixebles del Crist han de conformar-se-li fins que el Crist es formi en ells (...): som assumits en els misteris de la seva vida, configurats a Ell, associats a la seva mort i a la seva Resurrecció (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 562)